

Zvaigždė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 4

BROOKLYN, N. Y., 21 D. VASARIO (FEBRUARY) 1901M.

Metas I.

Misliu suvaldymas.

Sutraukimas mūsų mislių ant vieno dalyko, kurį norime nuveikti, yra labai svarbus, nes be tokio mislių sutraukimo atliktas darbas pasirodo paprastai vertės mažos, arba suvis be jos. Ant pirmo pažvelgimo rodosi, kad tas mislių sutraukimas labai lengvas, bet iš tikro taip nėra; su pakilimu civilizacijos labai daug dalykų skverbiasi į mūsų smegeninę ir tuos dalykus išskirstyti, praszalinti nereikalingus mūsų gyvenimui, o ant reikalingų sutraukti visas smegenų pajegas išties labai sunku. Pirmuose amžiuose žmogaus darbas buvo labai tiesmukas, „ganymas kaiminės“, privalumai nedideli, kaip va: paklusnumas tėvui arba patriarchai, užlaikymas gamtos tiesų, pasilinksminimai reti, ir tie pats mažai mislies reikalaujanti, tada ir mislis sutraukti ant vieno iš tų dalykų ant trumpesnio ar ilgesnio laiko žmogui buvo labai lengva. Net ir szendie, kuo žmogus prastesnį veda gyvenimą, tuo geriaus gali atlikti darbus, kurie pripuola jam kaip sūnariui draugijos kurioj gyvena.

Ir vėl yra darbai, kurie suvis arba labai mažo mislių sutraukimo reikalauja; paimkime kokį nors darbą, kurį mes atliekame rankomis, kojomis ir prie kurio esam pripratę, tokį darbą atliekam suvis beveik be mislies, mechanizškai, iš papratimo, tokiuose atsitikimuose papratimo. Vienog kur protas yra reikalingas, ten mislių sutraukimas į vieną kruvą yra pamatu, ir jei mes negalime sutraukti mislių ant dalyko, kurį norime nuveikti, mūsų darbas bus prastas—tan-

kiai be vertės. Visi vargai, studentų mokslainėse, universitetuose nepasisekimai, turi szaltinį nemokejime sutraukti, sucentralizuoti savo mislių ant dalyko, kurį nori iszmokti, suprasti.

Vaikinas, tada, kuris nori pasilikti daktaru, inžinierium, kunigu, apginėju, mergina norinti užimti vietą motinos, pagalbinjės, žodžiu, kiekvienas, kuris nori buti naudingų gyvenime, turi stengtis išdirbti sudrutį tą galėjimą savo mislių sutraukimo ant to dalyko, kurį nori nuveikti.

Kas iš mūsų pasitikėtu gydytojui, kuris, savo misle lekiotu kasžin kur, tyrinėjant mūsų ligą, — nieks iš mūsų samdytu apginėjo tokio, kuris laike išklausymo mūsų pasiskundimų, jų suvis neklausytu.

Ant svieto pasitaiko žmonės, kurie gali nuveikti kelis darbus ant syk; aiskiau sznekant, gali sutraukti savo mislis ant trumpo laiko ant vieno dalyko ir tuojaus persikelti ant kito, bet tokis gabumas priguli tik išrinktiems—genijams.

Cezar, Rymionų vadas, galėjo diktuoti szesziems rasztinjkams sykiu ir rasztas pasakė tą, ką Cezar norejo; czia aiskiai matome, kad Cezar galėjo ant vieno momento sutraukti visas savo pajegas ant vieno dolyko neapleisdamas iš mislies sykiu kitus.

Nieks nuo mūsų, teisybė, nereikalauja tokių darbų, kokius atlikdavo Cezar, bet mes visi galime, o iš dalies tutime mokjtis sutraukti savo visas mislis ant to dalyko, kurį norime nuveikti; nes toks sutraukimas yra proto lavinimas—apszvietimas. Žmogus, kuris iš jaunų-

stės pradeda lavintis sutraukime mislių ant to dalyko, kurį nori nuveikti ir kuris nenustojo tos praktikos, augsztai stovi tarpe savo draugų, naudingas yra visai žmonijai, nes jo kalba rami, pamokiantanti — pasielgimas szvelnus, žodis duotas tvirtas, net artimo nupekimas be tulzies.

Jurinuks.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

Lietuviai gyvenanti Shenandoah, Pa., už „Zvaigždę“ gali užsimokėti pas:

P. K. Radzeviczių,
121 E. Centre str.
ir pas p. V. Chmieliaucką
231 E. Centre str.

Lietuviai gyvenanti Mahanoy City, Pa., už „Zvaigždę“ gali užsimokėti pas:

P. J. Jurgeleviczių,
605 W. Mahanoy ave.
Mahanoy City, Pa.

Brooklyne yra „Zvaigždės“ agentu p. W. Daunora kuriam yra pavelyta priimti priunumerata nuo norinczių užsirasztyti „Zvaigždę“.

PASARGAI!

„ZVAIGZDES“ spaustuė yra atidaryta sziom's valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-al vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

Jubilėjinis išleidimas (1801-1901).

PASAKOJIMAS ANTANO TREČININKO.

VYSKUPŲ MOTIEJAUS VALANČIAUS.

(Tęsa).

„Marijona vaišino svečią tuomi, ką turėjo. Išplovė jo kruvinas drapanas, Povylukas šėrė arklij su šienų; ronos ligonio puliavo, o po trijų nedėlių ir užgijo. Tuomi tarpu Šauliuose paskelbė karėje kritus pulkaininką, o šis jau vaikščiojo. Pagijęs norėjo už viską užsimokėti, bet Mateušas nieko nepriėmė:

„Pulkauninkui į Šaulius išvažiavus, atėjo prie Mateušo lenkai ir išvedė Pauluką nenorintį į mišką. Tėvai atsisipirdami nenorėjo leisti, bet nieko negalėjo padaryti. Žadėjo tėvą pakarti, ir turėjo leisti. Išvedę davė ginklus ir padarė kareiviu.

„Nedėliai praslinkus, Triškių girioje lenkai susimušė su maskoliais — prakišo. Maskoliai sugavo šešioliką musiškių ir nuvarė į Triškius. Atėjo tuojaus Čertkovas, jau generolas, sustatė sugautuosius į eilę ir ėjo pertiurėti. Nesitikėtai pamatė tarp jų Povyluką. Didei stebėdamasis tarė: „Meldiamasis, kas tavo čia atvedė?“ Šis atsakė: „Tamistai išvažiavus, lenkai man nenorintį išvedė į mišką.“

„Generolas kitas suimtus išvairavo į Kauną, o Povyluką atskyręs nuvedė į kleboniją, davė jam pinigų ir raštą, kad nieks jo nakabintu. Dovanėjo arkli, į kurį įsėdusį liepė dviem šerentams nuvesti jį namo ir tėvams atiduoti.

„Tas atsitikimas rodo, jogei geras darbas, artymui padarytas, ne vien mirus, bet ir šioje pasaulėje nepraeina be užmokesties. Todėl, per kiau savo amį silykitėsi, vaikai, daryti gerą žmonėms; tuokart ir tie padės jums reikaluose juos.“

Tą privedinę išklauš, vaikai sprūko namo.

V.

APIE ŽUNIS.

Rytą metą Antanas parėjo į kitą gyvenimą ir vaikai ten subėgo. Mokinosi gerai, o auštant gaspadoriaus sunus Pranciskus klausė Antano, tarydamas: „Musų šunias yra didieji pikti, visiems svetimiems nori įkasti, o tamistai einant, nei loti neloja, krutina su vucdegomis, ir lyg kazokai su savo regotinėmis — pasakyk, dėlko taip?“

Atsakė Antanas: „Na gerai, Prancėli, iš prieštasties tavo kluusimo papsakosiu jums šį vakarą apie šunelius. Vieni patys Dievas sutvėrė šunelius dėl žmonių gero, dėlto tai ir niekame nerandame šunų be žmonių. Šunias visuomet tarpauja žmonėms; vieni iš jų, maši, gyvena grinčiose arba rumbuose ponų ir vaktuoja namiškius, kiti padeda žmonėms medioti ir turi didelę uoslę, tretieji yra sargais namų ir skaitosi už naudingiausias.

„Visi myli savo gaspadorius ir pažįsta namiškias. Miegti jautriai ir veikliai širšta eiseną svetimo žmogaus. Ukininkas neturi didesnio prietelio už savo šunį. Jam išvažiuojant, ar bėga draugė, ar neleidžiamas pasilieka namuose nuliudęs. Farvažiuojant sutinka, džiaugiasi, krutina su uodega, šokinėja ir cypia iš džiaugsmo.

„Gaspadoriui, gaspadinei, ar vaikams įsirus, užvis jei turi numirti, kaukia arba verkia savotiškai. Numirus kartais apleidžia namus ir padvesta iš gailėsčio. Pats susirgęs, pasirūgęs, namiškių nekanda, neapsėli, bet išbėga į svetimus namus ar laukus. Neužkenčia žmonių, darančių skriadą savo gaspadoriui ir nenori į namus leisti. Už vis pjaun: žydus,

maskolius ir ubagus. Žydas prie žmogaus atėjęs niekad jam nieko gero neatneša, bet nori pelyniti, apgauti ar ką pavogti. Maskoliai ateinantieji lygia dalia nežada nieko naudingo gaspadoriui. Ubagai tyčiomis stumdosi, kad ką gautų iš gyvenimo, šunims duoną numazintu. Vagys eina, kad ukininkui skriaubą padaryti, dėlto tai šuneliai jų baisiai neužkenčia.

„Šunias užuodžia prietelius ir neprietelius savo gaspadoriaus, todėl, aplenkdamieji prietelius, kanda neprietelius. Užuodžia žmones — šunų prietelius, šunims mylinčius ir tų nedrasko. Šitai Prancėli, dėlko šunialiai manęs nebara, jog aš juos myliu. Reikia tad juos mylėti, o anie skriaudos jums nepadarys.

„Užvis nereikia mušti jaunų šunelių. Regėju šiekį atsitikimą: susiedo vaikiukas, užlenkęs jį kerčioje, sudavė didiai su lazda. Paskiaus per kiauą savo amį degė apmauda: kitų nekondžiodamas, jam tris kartus staibi įgrobė.

„Nemyli svetimų šunų, nes ir tie mažina gaspadoriaus duoną. Su vilkais, nors yra šunų vienos gamtos, bet kitos veislės — didieji nenugyvena, nes vilkai sugriebia pašėlius, veršius ir kumelius gaspadoriaus.

„Lygšioliai pasakojau apie visus šunelius; dabas noriu papasakoti atsitikimus ypatingus.

„Metuose 1860 Vėkšnių parapijoje, Čekių sodžiujė ukininko Petro vaikai išėjo į Ventą maudyti, ir išbėgo su jais namų bandūnis Brišis. Netikėtai vienas vaikas pradėjo skęsti. Brišis plitmt, šoko į vandenį, sugriebė vaiką už rankos, traukė laukan; vos pats nenuskendo, tačiau ištraukė.

„Žalakių sodžiujė, Šidlavos parapijoje, ukininko Juozupo sunus, Kazys, išėjo žemvuogių rinkiti; kaitra buvo didelė, bet šitas, vuogųgaudamas, neatsibėjo už einant debesį su perkunią. Lynoti pradėjo, Kazys įlindo į išpuvusį duoplj arzuolo. Bet namų šunelis, drauge buvęs, kibo už jo šambo ir cypdamas traukė lauk. Kazys rįžosi ir lyjant grįžti namo. Vos per keles dešimtis žingsnių nuo arzuolo atsitolino, perkunas tvinkst, spyrė į tą patį medį ir sudraskė. Taip išgelbėjo vaiką.

„Čadasų parapijoje, Daublių sodžiujė arba ulyčioje, kampininkė Jurgienė su vaiku nešina ir su šuniuku vedina metuose 1854 išėjo linų rauti. Vaiką damiškį paguldžiusi rovė, o prie vaiko paliko begulį šunelis. Neužilgo tas, pamatęs atslenkant gyvatę, pradėjo urgsti. Bet kūmelci neklausant, pašoko, kibo per pusę, pradėjo į savę plakti ir užmušė. Motina, tai pamaciusi, paglostė gerą šunelį.

„Metuose 1817 Vičkūčės parapijoje arendorius dvaro, Labanauskis, ketindamas su reikalais į Vilnių važiuoti, įdėjo į ratus šikšninį maišelį su muštiniiais. Važiujant išbėgo draugė Garsonas, vyžla. Ilgainiui sunkus pinigai brakšt išlaužė gardyje du virbalu ir takšt pinigai iškrito. Garsonas tai pamatęs šoko už arklių, norėjo sustabdyti. Labanauskis, tardamas kad šuva pasiuto, paėmė strelbą, kurią su savim turėjo ir paukšt persovė šunį. Garsonas cypdamas ir kaukdamas pasiliko. Negraitai prie karčiamos apsisotęs pamatė gardę išlužus ir pinigus iškritis. Grįžo atgal, atrado maišelį su savo nauda ir šunį prie jo begulintį, bet jau negyvą. Ap-siverkė ponas tai radęs, bet šunies neatgydė.

„Seredzių parapijoje Belvėdero ponas, Burba, Kauno gubernės maršalka, labai geras vyras, klėtyje turėjo trobų šunelį. Vieną kartą vagims pradėjus lupti langą, šunelis lojo, bet šiam neįjuntant, šoko ant lovos, pradėjo draskyti su nagais, pažabino poną, kurs pašokęs sušuko ir praginė vagis.

„Viduklės parapijoje pono Jastrzemschio tėviškėje, vagims naktįje atėjus, šuva lojo; kad namiškiai nejutę, šuva pradėjo draskyti į langą — kelėsi ponas, sužadino šeimyną ir atrado vagis jau į klėtį įsilauzus.

(Toliaus bus.)

Zinios iz Amerikos.

12 užmūsų o 40 sužeistų.

Trenton, N. J. 21 Vasario. Keturiom myliom atstu nuo Trenton'o susitiko du trukai. Einantis iz Jersey City į Atlantic City expressas „Nellie Bly" susitiko su paprastu trukiu (accommodation), einančiu iz Camden į Trenton. Susitikimas buvo baisus. Abiejų trukių lokomotivos (inžiniai) ir pirmi du vagonai liko suvis sugrusti. 12 ypatų tapo ant vietos užmūsų, o apie 40 teip sunkiai sužeistų, kad daugelis iz jų turės mirti.

Persigandimas buvo neispaakytas. Pirmutinis express'o vagonas buvo paskirtas dėl rukanczių ir buvo pilnas italijonų ir nigerių; iz jų tai 6 tapo užmūsų, o kiti visi sunkiai sužeisti. Paprasto trukio pirmas vagonas buvo pilnas darbinjų iz kurių kelių suvis nerado. Atsitikimas buvo tuom baisennis kad susimuszę lokomotivos ir vagonai pradėjo dėgti.

Paskutiniam express'o vagonė važevo massonų seimo delegatai. Tie liko gyvi, bet teip ptersigando, kad nežinojo ką daryti. Vienas iz jų szoko per langą, o paskui jį puolėli ir kiti. Izsipuolę ant kelio suvis negalėjo suprasti kas pasidarė. Izs visur girdėt buvo tik dejavimai, verkimai ir szaukimai pagelbos. Pacziam viduryje buvo baisi ugnis, kuri labjausei keleivius gąsdino ir nedaleido suprasti kas darosi. Kada jau ugnį apgesino, tada baisi regykla keleivių akyse pasirodė. Express'o mazzsinistas Walter Earle buvo supjaustytas į tris dalis. Galvą jo rado apie 20 pėdų atmestą nuo jo kuno. Vienoj vietoj gulėjo jau negyvi lavonai, o kitoje vietoje mirtinai sužeisti leido paskutinių dejavimą. Tuojaus telegraphavo į Trenton, Camden ir Bordentown, o iz tenai atsuntė ambulanczius sužeistius visus nuvezė į ligonbuczius. Priežnštis nelaimės dar tikrai nežinoma.

Scranton, Pa. Darbai eina labai menkai. Norint kozną dieną dirba, bet po labai mažai. žmonės szneka, buk szalyse yra labai daug sniego, per tai negali daeiti freitai. Darbinjikai visi priguli į Uniją ir drutai laikosi.

Dvasios izstratkė 1000 doleriu.

Scranton, Pa. Paduota yra į sudą labai įstabi prova. Mrs. Anna Hewit pardavė savo locnastį ir turėjo apszcziai

pinigų. Jei visada rodėsi, kad ją visokios dvasios persekioja, bet kituose atsitikimuose buvo izzminga. Tulos ypotos, dažinojė jos silpnybę, pasiryžo iz to pasinaudoti. Apsirėdė įstabioms drapanoms ir atėję naktzia pas Mrs. Hewit apreiskė jai, jog ateis pas ją ateinančią naktį, ir jei ji neduos jiems pinigų, tai jie ją užsmauks. Moterisz kė įtikėjo, jog tai yra tikros dvasios ir pinigų prizadėjo. „Dvasios" potamėjo kas nakt, o Mrs. Hewit joms pinigų bedalydama izsdalino 1000 dol. Ant laimės dažinojo apie tai gimines ir nelaimingą dvasių auką nusiuntę į ligonbutį.

Zinios iz pasvieczio.

* Admirolas Cervera, kuriam laike Amerikoniskai-Ispaniskos karės nenusisekė po Santiago de Cuba yra netoli mirties. Susirupinimai, kokius tas nenusisekimas jam suteikė, kalejimas ir pagaliaus byla Ispanijoj didėi kenkė jo sveikatai.

* I sz R y m o. Pagal ateinančias iz sz Rymo žinias Mgr. Martinelli, delegatas Szvento Tėvo, Washington'e ant konsistoriaus paskirto ant 21 dienos Kovo, liks pakeltas į Kardiolus ir iz Amerikos atsauktas. Jo vietą užims Ar c i v y k u p a s Diomedas Falconio, dabartinis Apasztoliszkas Delegatas Kanadoje.

* Burai ketina kovotipa kol 500 vyrų tebus. Burų jenerolas Botha laiszke į savo armiją raszytam 10 Vasario, tvirtina, jog jis nepalikus kovojęs kolei turės 500 vyrų. Amerika, sako ji, už liuosybę kovojo 6 metus ir įgijo, kovosime ir mes toliai, koliai liuos, bę atgausime, arba visi ant kovos pliačiau krisime.

Jen. Kitchen'er reportuoja į Londoną, jog Mathven susitikęs su burais prie Hartebeeste Fontein, privertė juos trauktis, bet pats teipgi sveikas neiszėjo. Izs jo pusės krito 3 oficeriai ir 13 prasty kareivių. Penki-gi oficeriai ir 29 prasti kareiviai tapo sužeisti.

* Burų Jenerolas De Wet skundžia anglus. Pereitą savaitę anglai sugavo burą, pas kurį rado didelę proklamaciją su prezidento Oranijos Steyn ir jenerolė De Wet paraszu. Toje proklamacijoje De Wet skundžia

priesz visą svitę anglus, kad jie nežmoniskai pasielgia su senomis moterimis, vaikais ir ligoniais.

Proklamacija raszyta 14 dieną Saudio, o baigiasi teip: „Musų žmonės neuzsitarnautu suvis ant žmogaus vardo, jeigu jie nekiltu prieszai užpultoja, kuris teip bjauriai apsieina su jų paczios ir vaikais. Angliszki Londono laikraszčiai tą atsitikimą visiems garsina.

* R o s i j a. Universitetų ir augsztesnių mokslainių studentai Peterburge, Moskvvoj ir Kijeve apledo izzguldymo sales ir ketina negrįžti koliai valdzia neuzganapadarys jų reikalavimams. Reikalavimai-gi jų yra, idant valdzia neverstu studentus neszioti uniformą, izliuosuoti tuos studentus, kuriuos paēmė į kariuonę ir praszliu kelis nekeucziamus moxytojus.

* Tėvas norejo uzdaryti sunų į durnių namą. Porucznikas K. sunis labai turtingu tėvų gyvenanczių Berlyne, vienok nejų, tiktai tolimų giminių name užaugtas, budamas ant Helgolando salos, pažino neturtiną, bet labai gražią ir gerų tėvų merginą. Pažino ją ir pamilėjo. Matydamas, kad ir merginos szirdis prie jo linksta neilgai laukdamas, nieko savo tėvams nesakęs su ja susivincziavojo. Po szliubui paraszė pas tėvus, noredamas juos perpraszyti ir apturėti palaiminimą. Prasilinko keli mėnesiai, paraszė jis kelis laiszkus, bet atsakymo negavo jokio. Izsziarengė tada pats drauge su savo mylima paczia į Berlyną, tikėdamas, kad pats tėvų perpraszyš. Kada atvyko į Berlyną, nuėjo pas tėvą; bet tas juodu izzmetė per daris ir pasakė suni, kad jo suvis izszizada ir atima nuo jo tiesas dalivavime tėviszkuose turtuose. Parucznikus, matydamas, jog tėvo jau neperpraszyš, pasirįžo nusiisamdyti sau vienką stubelę ir atsitraukęs izz kariuonės, savo ir paczios rankų darbu, uzsidirbti ant maisto.

Vieną rytą atėjo koki žmonės ir pasakė, jogei turi reikalą pas paruczniką K. Vos tik tapo įleisti į vidų, puolėli ant paruczniko, suriszo jį ir nuvezė į durnių namą. Bet pasilikus pati nusiiminė, tik tuojaus davė žinią policijai. Pasirodė, kad tėvas papirkė daktarą ir gavęs nuo jo paludijimą, nusiuntė papirktus žmones, idant tie jo sunų nugabentu į durnių namą. Sunų paleido, o geras „tėtė" sėdi dabar už grotelių, bet ne durnių namo, tik kalejimo.

Isz lietuviszku dirvu.

Pittston, Pa. 17 dieną Vasario susirvėre cizon lietuviszko knygyno draugystė po vardu „Vyskupo M. Valancziausko“, paminėjimui tojo Lietuvos mokytojo ir rasztinjo 100 metinių sukantuvių nuo dienos jo užgimimo, kuri pripuolė 16 dieną szio mėnesio. Sąnariuszky iszsyk prisiraszė 27 ir užsimokėjo po 10 c. Kun. M. Szedvydis, kad palengviti isteigimą knygyno, paaukavo 10 dolerių, už ką draugystė isztaria jam szirdingą aczių.

Knygynas patilps pobažnytinėje salėje. Sąnariai nutarė teipgi pasirupinti kiek iszgalint prisidėti prie jubilejinio iszleidimo Vyskupo M. Valancziausko veikalų. „Žvaigždė“, kaip katalikiszky-tautiszky laikrasztj, apsirinko sau už organą. In vyriausybę liko iszrinkti: Antanas Bazinskas prez., Jokubas Ambruleviczia vice-prez., Juozas Kasulaitis knygnim, Jonas Grėbliunas sekr., Jurgis Mikėlionis kasierium.

Vyskupo M. Valancziausko knygyno antraszas:

St. Casimir's Lithuanian Cburch,
Pittston, Pa.
Knygius J. Kasulaitis.

Newark, N. J. Pas mus dalykai nepergeriausiai stovi, nes partijiskumas didelei pletojasi. Isz pradzių, kaip dar tik lietuviai pradėjo czia atsirast, gyveno didelem sutikime, tvėrė draugystę, vieni kitiems neužmetinėjo kas link nuomonii, nes visi buvo lietuviai krikščionys-katalikai.

Bot vėlesniame laike pradėjo atsirasti teip vadinamų „mokslniczių“ kas kat vis daugiau, todėl ir visas sutikimas tarp lietuvių pradėjo irti.

Taigi dabar kur tik suseina keletas lietuvių, kitokios kalbos neturi, kaip tik apie tikėjimiszky dalykus. Augszciau minėti mokslnicziai, arba kaip jie patys savę vadina bezdžionvaikiai, karsztai kovoja priesz tikinczius, vadindami sziuos aklais tamsunais, nes pagal jų nuomonę jei tik kas atsimetė nuo tikėjimo, jau tas ir mokytas, o laikantiesi savo tikybos visi kvailiai.

Beje, užsiėjo kooperatyviszka draugystė. Pradžia buvo nuo mokslniczių, ir įstatus tuojaus padarė, kad niekas jų nuo virszinikystės negalėtu numesti, ir szaukė visus lietuvius be skirtumo nuomonii, risztis į kruvą. Tas yra

puikus dalykas; bet jeigu teip, tai kodėl paskui slapta szekate, kad nereikė jleisti į komitetą tų „kryziokų“? Taigi kyla dabar klausymas, ar ir pirkt kryziokai neturi tiesos jusų krautuvejė? man rodos turėtu teip buti.

Mat kaip tie vadinami mūsų mokslnicziai elgiaisi! duok pinigų, neszk uždarbi, bet kisztis į prekybos reikalus neturi tiesos!

27 d. Sausio buvo suszauktas ypatingas parapijos susirinkimas, kad atgaivinti užsnudusią mūsų parapiją, nes nuo uždėjimo jos (uždėta manding 1894) beveik niekas iki sziol nesirupino; vieniėjo ant mitingų, kiti-gi sakė, kad nieko isz to nebus, ir teip vilkosi iki sziam laikui. Bet ant szio susirinkimo, suszaukto per atspausčius plekatus, pasirodė, kad lietuviai jau nori turėt savo bažnyczią. Žmonių susirinko į 200.

Ant užklauszmo pirmszdžio ar reikia mums bažnyczios — visi suriko: reiki!! Tada sziek tiek apsznekęjus apie reikalus, pirmsėdys užkvietė prie aukų. Susimetė tą dieną į \$190.00. Vieni davė po dolerį, kiti po du ir daugiau, o kiti ir nieko nedavė teisingami savę jog nemisłė, kad aukos renkamos sziaidien. Vienas parapijonas p. Stan. Ivanauckas iszsyk užsimokėjo \$25.00 ir buvo jau pirmiau vieną dolerį davęs.

10 d. Vasario vėl buvo parapijos susirinkimas, bet, pasitaikius ant tos dienos lietuviszkiems pokiliams, nesusrinko tiek daug žmonių. Vienok negalima per daug rugoti, nes ir tą dieną susidėjo į \$69.00. Pinigų parapiją turi jau į \$600.00 ir jau pradeda rupintis apie pirkimą lotų. Jei Dievs duos, Newarkicziai neužilgo gulės džiaugtis su savo bažnyczia. Parapijonas.

Szis bei tas.

* Rojus ant žemės. Mokytas szvediszkykasz važinėtojas dr. Mortenstein atrado rojų ant žemės. Ant salos Koh-Chong, gulinczios netoli Siamiszky krantų, yra žmonės, kurie per dienas nieko nedirba, ir darbo reikalo nejauczia. Ant tos salos yra nuolatinė vasara ir gausybė visokių vaisių, tad saos gyventojai maitinasi tais vaisiais ir ryžiais, kurie auga ant laukų. Prie kitokio valgio jie nejauczia jokio palinkimo. Pinigų tie laimingi žmonės suvis

nepažysta ir nejauczia jokio jų reikalin-gumo.

Liepe sudėginti nupjauta koja, idant lignonis iszgytu.

Perėitam Liepos mėnesyje netoli Lapų stacijos Peterburgo ir Varszavos geležinkelio, gyvenantis dvare P. griovas H. medžiojo ant anczių. Medžioklė buvo nelaiminga, nes griovas slysdamas suvarė sau į kelį visą szuvį. Pargabeti isz Varszavos gydytojai nusprendė knoveikiausiai koją nupjauti. Teip ir padarė. Ligoniu pasidarė lengviau, bet už nekurio laiko vėl pradėjo skaudėti ir teip tas skaudėjimas didinosi, jog lignonis negalėjo dalaikyti. Dvaro P. locninykė la-tai tikejo homeopatijai, parkvietė tad isz Varszavos daktarą homeopatą, kuris apziurėjęs lignonio koją davė gyduolių, o ant pabaigos paklausė:

— O kur dėjote nupjautą kojos daly?

Užkasėme ant kapinių, — atsakė ponia.

— O tai negerai! — tarė daktaras, reikia ją iszkasti ir sudėginti, o tada likusi kojos dalis sugės. Kitaip trauksis labai ilgai.

Nusistebėjo griovas H., bet negalėdamas pakęsti skausmo, liepė koją iszkasti ir sudėginti. Daktaras paėmęs 150 dolerių sugrįžė namon į Varszavą, o moterėlės pradėjo rupintis apie iszpildymą daktaro prisakynio.

Kada dažinojo apie tą viską vietinis klebonas, pradėjo teisinti, jog tai turėjo buti koks tik prasiminęs savę daktaru, bet ne tikras, vienok dažinojo, jog tai yra tikras su diplomu Medicinos daktaras, garsus Varszavos bedievis.

Klebonas norėjo iszteisinti, jog tai yra neiszmintiagas liepimas, bet moterėlės neklusė ir iszkasę koją sudėgino. Nepagalbėjo vienok tas ir lignonis dar labiau kentėjo; tada pargabeno vėl isz Varszavos tikrą chirurgą, o tas koją iszgydė.

Tegul sau kaip kas nori szneka, bet teisybė buvo ir bus, kad kas neturi szirdyje Dievo meilės, tas ir artimo meilės neturės, ir kaip priguli gelbėti jį nesirupis.

Isz Lietuvos.

Žiema szimet neapsakoma. Vieną dieną labai szalta, kitą suvis szaltis mažas. Apie 3 dienas szaltis buvo daėjęs iki 26 laipsnių. Szniego nedaug. Javų prekė vidutinė. Už kvieczių pudą moka 90 kap., rugių 75 kap., avizių 60 kap. miezių 67-70 kap. už vikių ir žirnių pudą 1 rub. Rugiai ir kviecziai sveria nekaip, let mieziai ir avizos sveria gerai.

Ant vilku.

Kokiam tai buvo mete jau neatsimenu — buvau dar jaunas, viskas dar kitaip išrodė. Girios buvo nepereinamas, o pauksčių ir žvėrių daugybė. Per užgavėnes, povelius vaikydamas, nuvažėvau pas savo dėdę į N. Senukas labai nudžiugo manę pamatęs, tuom labiau, kad buvo dar du mano giminaičiai, kurie norėjo ant vilkų važiuoti, bet bijojosi, kadaži jie buvo tik tryse, o tą žiemą vilkų buvo labai daug. Nudžiugau ir asz, nes iš mažumės mėgau medžioklę, o proga ant vilkų medžiojimo ne tankiai atsitinka. Mes ant vilkų medžiodavome su gyvu parsu. Darydavome tą teip: pavakare vienas apvilkdavo pagiriais ir girios keleliais išstipusį arklį ar kitą kokį gyvulį, o sutemus tuo pacziu keliu važiuodavo rogėse medėjai iš kurių vienas laikydavo rankose gyvą parsą ir jį žvigdydavo ir tokiu būdu priviliodavo vilkus tiesiog ant szuivo.

Pavalgę skanios užgavėnių vakariėnės, sėdome į roges ir važiavome į girią. Buvome szesziese: asz, du mano pusbroliu, senukas dėdė ir žinomas ant visos apielinkės Petras Ardonas, dėdės kaimynas ir szeszias vežėjas, senas mano dėdės bernas Antanas. Žiema buvo gili, naktis szalta, mėnulis pacziam pilnaitje, tad sparcziai pasileidome į girią. Kelias buvo netolimas — iš viso du verstu. Kada jau buvome netoli girios, Ardonas pradėjo nemalonei spauti parsą, o tas pradėjo žviegti kad net ausis reikėjo užsikimszti. Tuom tarpu jau į važiavome į girią; — ant mėnulio užėjo debesukas, mus pridengė lapai ir pasidarė tamsu. Umai prieszai savę pamatėme daugybę raudonų žvakuczių, žėruojanczių tartum žarijos. Supratome, jog tai yra vilkai, bet tokiam skaitliuje, jog sunku mums penkiems su jais į kovą stoti. Apėmė mus visus baimė. Arkliai patys sustojo ir ausis pastatė, prunksdami neramiai į szalis dairėsi.

— Antanai! tarė dėdė į ausį vežėjui, sukk arklus atgalios ir varyk juos kiek tik gali.

— Jus vaikai — kuszėjo senukas, laikykites drucziai, idant neiszpultumete iš rogių, nes kuris iszpuis, jau tas... dingo, ir kad man nė vienas neszaulut pakol asz neliepsiu. Sziurpuliai mus pamėmė. Antanas atsuko arklus ir paleido juos. Varyt jau nereikė, nes jie patys tartum jau ne bėgo, tik lekte lėkė. Mes

visi atsilaužėme karabinų gaidzius ir laukėme dėdės balso. Visa vilkų gauja szoko mus vyti. Dabar jau ir asz pats pamacziau, kad jeigu mes szautume, vilkus dar labiau surazjtume, ir koliai, sykį iszszovę, karabinus užsiprovytume, jau butume visi vilkų nasruose. Teip bėgdami pasijutome jau kaime.

— Vaikai plllli!! bet tik po vieną!! suriko garsiai dėdė. Atsiliepė vienas po kitu to szuvių, krito apie asztuoni vilkai, bet kiti dar su didesniu įnirszimu mus vijo. Jau buvome arti savo namu. Provijome karabinus ir szaudėme o dėdė vis rėkė:

— Vaikai tik nenusigąskit, ir szaukit vis tik pavieniui!

Mes teip ir darėme. Krito nuo musų szuvių arcziau mūs bėganti vilkai, bet ant ju vietos stoji kiti, kurie paskui bėgo. Tuom tarpu pasijutome jau prie kiemo. Ant musų laimės vartai buvo atkelti ir mes kaip jieszmas įlekėm į kiemą. Vilkai nepametė. Ant kiemo arkliai krito ir jau butume visi dingę, bet dėdės szeimyna, iszgirdu szuvių, isz bėgo mums ant pagelbos, kas su kirviu, kas su szakėms, o kas su karabinu ir užmuszė daugelį vilkų, nors netekome abiejų arklių, bet atsignyėme. Kitą vienok, sykį savo locnomis akimis macziau baisų atsitikimą.

Buvau asz pas savo draugą Juozą K. Gardeno apygardoje. Buvo tenai musų apie szeszi, o visi jauni vaikinai. Neatsimenu katras tenai iš musų užmanė važiuoti su parsu ant vilkų. Pas jaunus, žinoma, nespėjo dar kas per mislį perbėgti, tai jau jie ir daro. Teip ir tada — vos tik vienas užminė, tuojaus jau ir susitarė važiuoti. Moterys norėjo juos nuo to sulaikyti, bet kur tujiems ką padarysi. Teisino, jog tai yra Szvencziausios Panos szventė, (buvo tai antra diena Vasario) ir netinka szventą dieną sulaužyti. Asz likau, bet kiti iszvažiavo. „Tegul, sako, kunigai sau namie sėdi ir poteriauja, mes esame jauni, mums reikia pasilinksminimo.“ Gąsdino moters Dievo bausme už szventos dienos laužymą, bet jaunieji neklause. Na... ir iszvažiavo. Praslinko adyna ir antra, o musų medėjų negirdėti. Apėmė mus neramumas. Iszėjome ant kiemo, norėdami paklausyti ar neszaudo kur. Tuom tarpu prijėjo raitas žmogus ir, negalėdamas nuo arklio nusesti, puolė ant žemės. Nusigandome. Pasikėlęs nuo žemės bernas, nes jis tai buvo, vos ne vos iszstenojo:

— Nelaimė! visus medėjus vilkai sudraske!

Visi nusigandome ir kožnas pradėjome klansinėti, kaip tai atsitiko.

— Kaip tik nuvažiavome į agirį — pasakojo bernas, tuojaus užpuolė mus pulkas vilkų. Pamatėme, jog sunku bus mums nuo jų atsigtinti. Tada Smarkaitis suriko: — Petrai gražik atgalios arklus ir bėgkime. Asz teip ir norėjau padaryti, bet buvo labai daug sniego ir kaip tik pasukau arklus, lužo stėpinas ir mes visi iszvirtome. Vilkai szoko ant mūs. Tada Naujalis liepė man kuogreicziausia atsikabinti bėrį ir skubit kogreicziausia szaukt jus į pagelbą. Kada asz kabinau bėrį, visa vilkų gauja szoko ant medėjų. Szovė jie, bet visi ant sykio. Krito vilkų rėdas, bet per tuos puolėsi ant medėjų kiti. Karabinų užsiprovti nebuvo jau kada, tad kulbėms pradėjo gintis... Kas su jais stojosi — nežinau, nes skubinau pas jus... ..

Iszgirde tą viską griebėnės kiekvienas už ginklo ir skubinomės į pagelbą, bet jau buvo per vėlu... .. Sniegas buvo kruvinas, gulėjo keli negyvi vilkai, bet medėjų nė ženkle nebuvo... Net jų kaulus vilkai į girią nuvilko.

Medėjas.

Juokai.

* * *

Nuspręstas ant smerties per pakorimą labai apsirgo ir liko nugabentas į kalinio ligonbutį. Kada po kelių sanvaiczių ligonis patisaisė, daktaras teip paraszė pas kalinio perdėtinį:

• N. N. jau yra suvis sveikas, ir galima jį pakarti be jokios dėl, o sveikatos skriaudos.

* * *

— Kokią tu Jonai turi gražią skrybėlę. Kiek tu už ją užmokėjai?

— Nieko.

— Kaip tai nieko?

— Kada asz ją pirkau nebuvo nieko krautuvejė,

* * *

Vagis, užklaustas ką veiks ant kito svieto, atsako:

— Nedaug turėsiu darbo, nes jogei žmonės mirdami nieko į kitą svietą nenusinesza, asz neturėsiu ką vogti.

* * *

— Nepraryk manę! tarė juokdarys į žiovaujančį.

— Nesibijok, Tamista, asz kiaulienos nemėgstu! atsakė antrasis.

Szv. Petro Baznyčia Ryme.

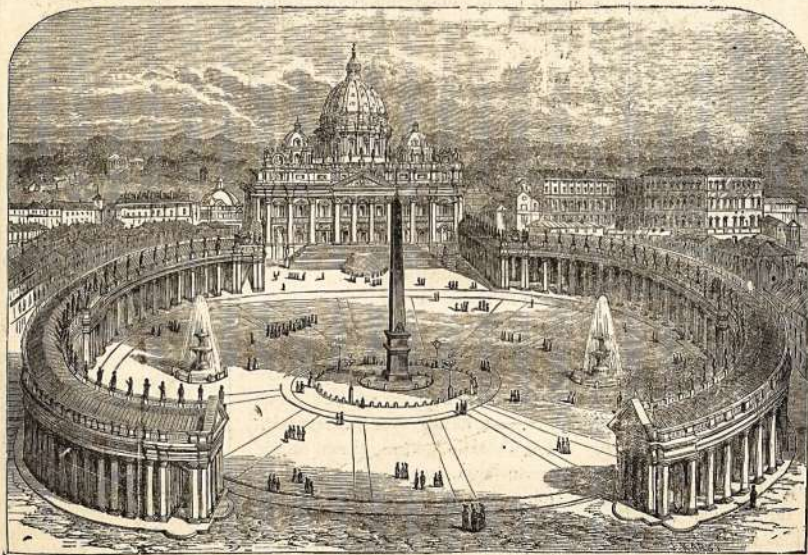
Kada tikėjimas į tikrą Dievą pradėjo plėstis, kada jau žmonės pradėjo tikrą Sutvertoją garbinti, pradėjo paliauti garbinę dievaiczius, Rymo cezarai, matydami, jog žmonės nenori ataduoti jiems dieviszkos garbės, pradėjo baisią kovą su katalikiszkų tikėjimu. Bet ilga ta ir baisi kova, netik ne sumazino katalikų skaitlius, bet juos daugino. Iš kraujo nužudytų krikščionių dygo kiti. Cezarai iszradinėjo visokių baisius kankinimus, bet krikščionys nieko nesibijojo: ėjo drąsiai ant kanczių kaip ir ant smerties. Viena isz baisiausių kankinimų vietų buvo tai Nerono daržai. Tenai tai darydavo ir po sziai dienai atmenamus: „gyvus žibinczius.“ Krikščionis ant nužudymo nuspręstus, pririszdavo, iszkėlę, prie stulpo, tada apliedavo smala stulpą ir žmogų ir uždegdavo. Bet joks žmoniszkas piktumas, jokia žmogiszka pajiega negali pergalėti to tikėjimo, kuris turi užtikrinimą, jog „ir pragaro vartai nepergalės“. Praslinko 3 amžiai kovos; dingo visi tironai, o sztai dabar ant tos vietos, kurioje buvo daromi „gyvi žibincziai“, stovi didžiausia ant svieto katalikiszka, po vardu szv. Petro, Apasztojų kunigaikszcziio, Baznyczia, o ant jos augszto bokszto žiba kryzius kaipo ženklas katalikiszko tikėjimo triumfo. Patalpiname cziunai tos baznyczios du paveikslu ir duodame apraszymą. —

Szv. Petro baznyczia Ryme — tai didžiausia baznyczia

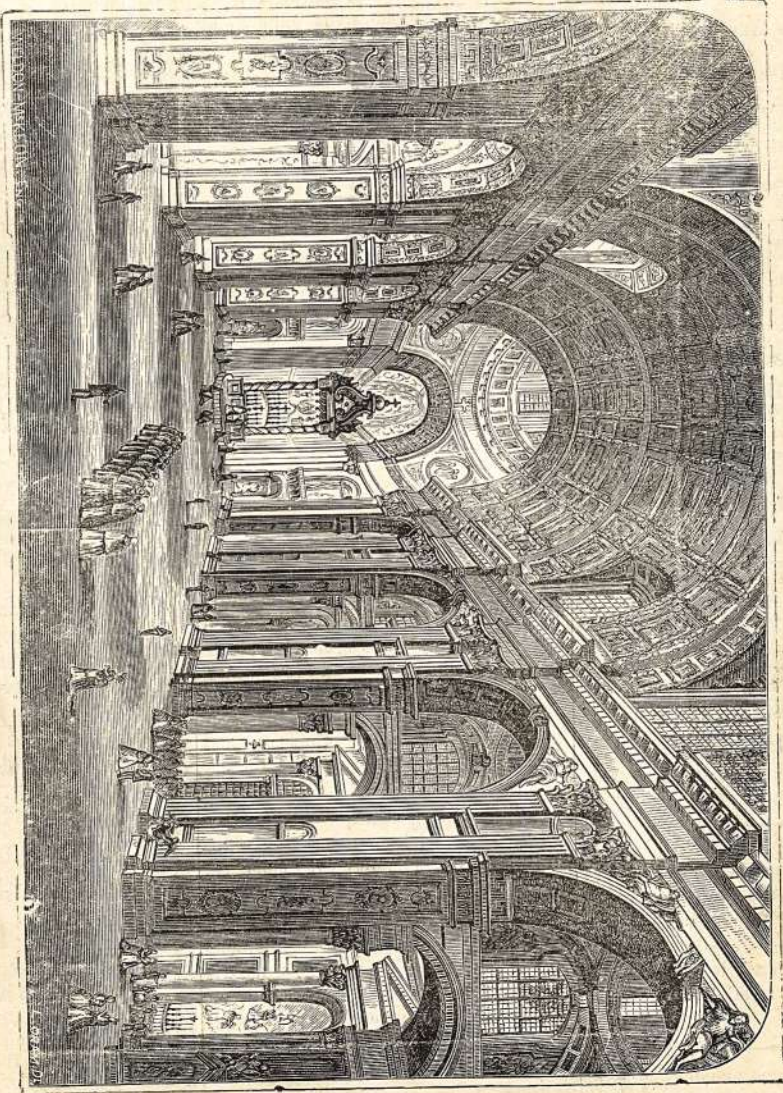
ant svieto. Jos pastatymas užėmė kuomet du amžiu; konsekravota buvo 1626 m. Pastatyta ji pavidale lōtniszko kryzius ir ži 613½ pėdų ilgio ir 446½ pėdų plozcio. Augszcziio ties susikryziavojimu turi 448 pėdas. Ant paczios kryziavonės yra kopula arba boksztas, ant kurio yra kryzius. Obuolyje, į kurį yra įdėtas kryzius, telpa 16 vyrų. Viduryje baznyczia padalita ant trijų navų, isz kurių szoninės turi po 155½ p. augszcziio ir po 87½ p. plozcio. Poroje pillorių yra koplyczios. Visi ant sienų paveikslai sudėti isz mozaikos (isz akmenukų) ranku Michelangelo. Kada į tuos paveikslus žiuri nuo grindų, yra neiszpasakytai gražūs ir iszrodo kaip butų dažais (kvarbomis) tēpliu, bet užsilipęs ant galerijos ir prisiartinęs prie jų iszvysti, kad yra sudėti isz kumszties didumo akmenų ir tada iszrodo baisiai.

Prie szv. Petro baznyczios gyvena szv. Tėva ir retkrcziais laiko joje szventas Miszius, prie Altoriaus vadinamo *Confessio*, kuris yra pastatytas ant grabų szventų Apasztojų Petro ir Pauliaus. Altorių dengia baldakimas, turintis 95 pėdas augszcziio. Miszius szventas popiezius laiko atsigręęs į žmones.

Szv. Petro baznyczia yra teip didelė, jog kada szoninėje koplyczioje yra giedotos Miszius ir gieda koras, susidedantis isz 30 ypatų, baznyczioje kuvis negirdėt. Jeigu į ją įnesztume didžiausią Amerikos baznyczią, galėtume lengvai viduryje apsisukti.

Szv. Petro baznyczia isz lauko, Ryme.

Bazylika Sz. Petro Rymc.

Telephone 2160 Williamsburg.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in Greater New York and in the states of New York, New Jersey and New England states, is the best medium for reaching Lithuanian population of those states.

PUBLISHED EVERY THURSDAY
— AT —
94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:
„ZVAIGZDE“ P. O. Box. 17
Station W.
Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING

One inch once ——— 0,50c.
One inch one month ——— \$ 1,00
One inch per year ——— \$ 10,00

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“
Išleista kas CZETVERGAS

Kasztuoja ant metu \$ 2,00.
In uzmare \$ 2,50c.

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.
Aucietas Baltiejus, Dažiurėtojas

Visokias Korespondencijas ir laiszkus reikia adresuoti:

„ZVAIGZDE“,
Station W. P. O. Box. 17.
Brooklyn, N. Y.

Už prisiųstas korespondencijas Rėdystė neima ant savę jokio atsakymo.

Buvome apgarsinę, jėgei 4 pirmus numerius ant pažiuros siųsime už dyką, kadagi sıztas numeris jau yra ketvirtas, tad toliaus kėznas norintis gauti ant pažiuros mūsų laikraštį, teiksisi prisiųsti už 2 centu pacztinį ženklejį arba stampą.

Išjėjo jau išz po spaudos nuo seniai laukiama II ir III dalis Lietuviszko Albumo. Pirmoje dalyje telpa paveikslai mūsų garsesnių rasztinų, vyrų ir kankintinių. Czionai telpa ir Viztelio (Vizteleusko) paveikslas. Szale paveikslų yra Istėrija mūsų literatūros dvie

jose kalbose: lietuviszkoje ir angliszkoje.

Trecioje dalyje telpa mūsų tautos tųpai ir kiti paveikslai. Žėdziu sakant, yra tai veikalas, kuris mums garbę atnesza. Už tai Albumo išleistojuj padėka priguli. Kiekvienas lietuvis, kuris savę suprantantesniu stato ir nori gražiai savo stubelę papuoszti, privalo „Lietuviszką Albumą“ turėti.

Visas 3 Albumo dalis galima gauti „Žvaigždės“ Redakcijoje.

Vietines Zinios.

17 Vasario pasimirė Laurinas Polkauskas. Velionis pragyveno Amerikoje 27 metus. Paliko paczią ir suaugusius vaikus. Velionis prigulejo prie szv. Juozupo Draugystės ir tapo gražiai palaidotas. Amžiną jam atsilsį.

* Suvažinėjo senelį, turintį 72 metų. Gyvenantis po N. 274 Graham Ave. senukas Rėbertas Ervent eidamas skersai Eight Ave. paslydo ir parpcolė. Tuom tarpu užejo elektrikinis vežimas ir nulaužė senukui kairiją koją.

* Suprovojo kumpanę. 30 Vasario 1897 m. vežėjas S. McCann, važiuodamas nuo Kalvarijos kapinių, tapo sužeistas per New York & Queens County Railway Co. vagoną. Sužeidimas buvo teip sunkus, kad McCann numirė. Tada M. P. O'Connor, užstodamas už McCann'o paczią, apskundė kumpanę už skriaudą. Augszceziausias sudas pripazino naszlei 6.000 dolerių. Kumpanė ant to netiko ir apeliavojo. 1900 m. sudas patvirtino pirmąjį nusprendimą ir vel naszlei pripazino 6.000 dol. Kumpanė vel apeliavojo, bet sudas seną nusprendimą pripazino už teisingą. Kumpanė nenorėjo ant to tikti ir apeliavojo treczią sykį. Perkratinejimas provos buvo sziađien ir sudas naszlei pripazino ne 6.000 dol, bet 12.000. Dabar turbūt kumpanė jau bus užganėdita.

Redystes atsakymai.

„Lietuvai“. Izliekite ant mūsų dar daugiau tulžies, mes nuo jus nieko kito ir nesitikime; perkraipinkite mūsų mišlį kaip jus norite, tik nemeluokite. Patys savo laikraстыje garsinote laiszką,

kuriame Dr. Szlupas praszo pagelbos nuo visuomenės tokiais žėdziais: „Kasz tai spaudos yra dideli, todėl praszuau Tautieczyų umai su prenumerata izleidime knygos man pagelbingais buti.“ Kodėl dabar kitaip garsinate? Ar gal užmirszote ką patys raszėte, jei teip, tai perskaitykite savo laikraszcio No. 51, pusl. 4, skiltį II po antgalviu: „Atsizaukimas.“

SENIASIAS IR DAUGIAUSIA UZSITIKINTIS NAUJASIU DRAPANU SZTORAS RYTINEJ APIELINKEJ.

JOHN J. Gorman's
ESTABLISHED 1857

Kartą pabandę persitikrįsite, kad pas mus yra didžiausias sklodas ir zemiasiaus prekes ant

MOTERU APREDALU, VALGOMU TAVORU, NAMU ISZTAISYMU,

Pirsztinių, Korsetų, Raikszėzių, Visokių P. p. pus. imų, Panczekų, Drapanų Apatinę. Namu Iztaisymų, Mezgtinių, Skepetėzių, Skurinių Tavorų, Pumsarskizinių, Perfumų, Aukštinių ir Sidabrinų Daigtų.

VYRU PAPUOSZIMU.

Mus Mieris! MANDAGUS PASIELGIMAS SU VISIŠ

Nauja Ideja 10c. Mados.

Tavorai visi yra gvarantuojami Szvę peratvęti. Kisados atyđžini patalimos Neuzsigandėnauzima pliusis sugrazina.

VAKARAIŠ ATDARA
Panedelij ir Subatoj.

Pavasarinės drapanas
dadar pas mus galite gauti.

Specijaliszki - Izspordovimai

Panedelij, Ketverge ir Subatoj

VALGOMUTAVORU CZEKIAI duodasi su kožnu pirkiniu nuo 10 centų auksztyn. Dubaltavai czeikių duoda prie KAVOS ir ARBATOS.

Pabandykit pas mus.

John J. Gorman,
229-235 Grand Str., Br'lyn, N.Y.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa.)

— Žiurek..... sergek, nes bus bloga!
Pagaliaus Morkus pasirėjo pasiūlyti pagelgą dėl susekimo kal-
tinėjo ar kaltinųjų ir sykį pasiėmęs vieną egzempliorių pažvelgtino
druko, uzkalbino Nikolą, kada tas vakare parėjo iš darbo.

— Ar žinai, kas čia darosi?
— O kas?
— Mūs skaitinyčią gali uždaryti.
— Ką tu kalbi?
— Butų tai didelė nelaimė.....
— Teisybė.....
— Tai gi reikia mum tą nelaimę atkreipti.
— Kokiu budu? — užklausė Nikola.
— Matai! — tarė Morkus, rodydamas aną pažvelgtiną laik-
raštį.

Nikola nuolatos vėlai atcedamas dar nematė panašaus įturio
raštų. Tai-gi dabar ją paėmęs pradėjo godžiai skaityti ir po valandos
užklausė:

— Ar skaitei šitą, Morkau?
— Aš..... ne..... Aš neskaitau.
— Kaip tai?
— Na teip..... Darau, kas man priguli, skaitymas ne mano
reikalas.

— Nors dėl žingeidumo.....
— Žingeidumas n'ėina į mano esnafą. Mano darbas — ser-
gēt, na ir sergsčiu, o vienog įsiskverbia į skaitinyčią raštai, kurie netu-
rėtų čia buti.

— Ant ko skaitinyčia?
— Ant gerų raštų, neuždraustų, šituos-gi kas nors patyka
pakišo. Reikia sugauti kaltinį. Tu, kaip čia visada sėdi, galėtum
man tame dapađėti.

— Kaltinį ką sugauti? — užklausė Nikola.
— Na teip..... Pavaktuok tiktai kas atneša ir pasakyk man
daugiau tau nereik nieko.

— Kas bus su tuom, kurs atneša?
— Ras ką su juo daryti hadži Christo..... Reikia, kad
mums turkas skaitinyčios neuždarytų, nes tai būtų nelaimė.....

— Teisybė — tarė Nikola — bet butų nelaimė kad ir neskaity-
tų tokių raštų.....

Morkus to nesuprato. Prigulėjo jis prie to skyriaus žmonių,
kurs bulgarijaj buvo gana pospolitišku, ką skaityme matė grynai me-
chanišką noturos „stuką“. Skaite delto, kad pažinojo litaras ir mokejo
jas sudėstyti.

— Klausyk! — tarė Nikola.
Ir perskaite karštą straipsnelį, kuriame autorius išrodinejo Bul-
garijoj turkų viešpatavimą.

— Supranti?
— O..... taip — atsakė Morkus.
— Žinojėi apie tai?
— Del Dievo..... nežinojau!
— Butum ne nežinojė, kad nebučiau aš perskaitės.
— Nu-gi taip.
— Tai-gi skaitinyčioj toki, kaip šitas, raštai ant savo vietos.....

Ką?.....
— Taip..... rodosi..... Bet hadži Christo.....
— Čia ne apie hadži Christo, tik apie bašą einasi. Reikia

padaryti taip, kad baša nedazinotų — tai yra, kad toki raštai nebutų pa-
temyti per tokį čapkiną, kurs daneštų bašai.

— Teisybė — tarė Morkus.
— Ar užeina čia toki?
— Užeina — atsakė ir ištarė porą vardų.
— Tai gerai. Pasakyk hadži Christo, kad tai jie pristato
raštus.

— Bet..... kaip tai? — protestuodamas atsakė Morkus.
— Nesakyk tai ant tikro, bet, kad tau teip rodosi, nes — da-
durė — teip ir gali buti. Atneša tyčia raštus, kad galėtų baša turēt
priežastį dėl uždarymo skaitinyčios.

— Taip gal ir yra — tarė pusiau persitūkrinęs Morkus.
— Ištikro taip.....
— Kitaip ir negal but.....
— Tokis logiškas išvedimas, įbruktas Nikolos, pertikrino

Markų, kad uždraustus raštus pristato į skaitinyčią bašos šnipukai.
Pradėjo juos garbavot čapkinais ir kitokiais, o prie pirmo su hadži pa-
simatymo kužtelėjo anam, kad raštus pristato toks ir toks.

— A?..... — atsišaukė pavartaunas žmogus, grupuodamas
savo galvoj mislis — hm?.....

— Jie tai daro delto, kad uždaryti mūsų skaitinyčią — aiškino
Morkus.

— Žinai, kaip tam reike užbėgti?
— Gal jų neįleisti.....

— Ne. Tas nieko negelbės, bet reikia, kad tie raštai tuojaus
nyktų, kad jų zantijai neužtikty, jeigu kada susimislytų daryti kratą
kratą skaitinyčioj. Supranti?

— Suprantu — atsakė.
— Tegul dingsta tyliai..... be triukšmo.....
— Aš tai iki šioliai dariau. Atsiranda jie visada nedėlioj, tai-
gi aš nedėlios vakare visus juos surinkęs degįdavau.

— Nereik laukti vakaro. Kaip tik toks laikraštis pasirodys
ant stalo, imk ir degink!.....

— O gal..... — pradėjo Morkus.
— Ką?

— Padaryti taip, kad jo skaitinyčioj nebutų?
— Kaip sau nori, kad tik iš to neišeitų kokis k a l a b a l y k

(nesmagumas).....

Tokis pasiėlgimas davė Markui b a d e c a r e - b l a n c h e del
didesnio atšargumo. Tai gi su čysta sudinę viską Apreiškė Nikolai,
kurs tuojaus pāsiskubino pasidalinti taja žinia su Stojanu.

Stojanas skaitydavo uždraustus raštus. Kada-gi jis augo ir
mokinosi Bukarešte, kur jie nebuvo uždrausti, skaitydamas nejautė to-
kių susijudinimų, kaip Nikola.

Šis paskutinis apie skaitymą danešė Stojanui žyposdamasis:
— Kaip tai dailu!..... Kaip viskas teisingai!.....

Stojanas neprieštaravo, kada-gi pats spaudintuose Bukarešte ar
Brajite raštuose matė gražumą ir teisybę; priėmė-gi juos tik taip, kaip
priima žmogus dainas ant scenos, kurių įvalias atsiklausė. Nepersie-
mė jais, nors išvedimą Nikolos laikė už teisingą.

— O taip — sakė — dailu ir teisinga!.....
— Ir ar galima naikinti toki daigtai?!

— O kas?
— Hadži Christo paliepė Markui juos naikinti! Aš juos į rė-
mus įdėčiau ir tuos, ką juos pristato, auksu apipilčiau.....

— Kas juos pakiša?
— Nežinau. Turbut tai koks drusus jaunikaitis.....

Stojaną tas užėmė. Dasiprotėjo, kad čia kas nors rengiama,
r atbudo jame noras, kurio keli metai atgal per jaunumą negalėjo už-
ganedinti. Dasiprato jisai, kad raštai į Ruščuką dasigauna keliu kon-
trabandos. Paėmė jį noras iširti tai dalyką ne dėl apmalšinimo savo
žingeidumo, bet kad pasiimti ir jam prie to darbo.

Tas pats noras apsiraiškė ir pas Nikolą, bet kitiškai. Nemis-
lijo jisai apie dalyvumą tame darbe, bet dėl išreiškimo didelės guodo-

— Parodyk-gi mums iš kur reikia paimti.
— A..... – atsakė – Kas link to, tai pirmus turių dazižinoti ir ppklausti. Ne nuo manęs tai priguli.

— Tai nuo ko?
— Taigi to aš negaliu pasakyti.
— Kas ten..... – pradėjo perkalbinėti Stojanas.
— O ne..... – pertraukė Stanko – nė jumiems, ne iš priete lystės, net nė tada, kada manę turkai keptų ant karštų anglių. Prizadėjau' o žinote, arizadėjimas šventas dalykas.

Kalbėjo taip ramiai, kaip ir jį suvis neapeitų kepimas ant anglių, o taip natūrališkai, kaip kad padėjimas ant degančių anglių skirti si nuo sėdėjimo puikioj altanoj, bet..... nedaug.

— Prizadėjau – tarė.
— Prisiegevai? – užklausė Stojanas.
— Ne. Daviau žodį ir gana. Klausė manęs: „Ar nesakysiz?“ atsakiau: „Nesakysiu“ ir štai..... Bet..... – pradėjo.

Nutilo, nes altanoje pasirodė mergina, ta pati, ką pirmiaus žūrėjo per langą. Inėjo laikydama rankose tačą, ant kurios stovėjo puodukai ir krištolinės torielkutės. Torielkutėse buvo uogų košė, puodu kuose vanduo, ant kitų torielkūtų stovėjo sidabriniai šaukštukai. Inėjo, atsigrėžė į mokintoją ir tarė paduodama jam:

— P o f t i m.....

Tarmė ta, priimta nu rumunų, lietuviskai sakosi „prašau“, lenkiškai „proszę“, prancuziškai „sil vous plait“, vengriškai „teček“ ir reiškia paraginimą dėl suvurtojimo Dievo dovanų. Tas merginos paraginimas turėjo tą pasekmę, kad abėcėdolis mokintojas ant galo šaukštuko pasiėmė uogų košės, įsidedo į burną, užsigėrė vandeniu ir puoduką pastatė atgal ant tacos. Ejo jam tas slidžiai. Mergina atsikreipė prie Nikolos. Tas taipgi pasiėmė šaukštuką, bet įsmirgęs į uogų košę, negalėjo ištraukti. Kėlė, kėlėsi drauge ir torielkutė su „konfitoromis“. Mėgino sykį, kitą, trečią-syk, norėdamas gal jau sykį su tuom užbaigti, pakėlė su šaukštuku nuo tacos torielkutę ir ta atsiluiosavus nupuolė ant žemės. Dalykas prastas, nupuolė ir sutrupėjo.

Nikola išsyk apstulbo; paskui, kas-žin ką sumykęs, pašoko, pagriebė nuo žemės į riešukučias šukutes su koše ir nežinojo, ką pradėti su tuomi fantu.

— Z a r a r j o k (tai nieko nekenkia) – raminančiai tarė mergina, stovėdama prieš jį ir paduodama saldumynus – P o f t i m.....

Ragino jį ragauti kitokios košės ir užsigerti vandeniu, bet jis to padaryti negalėjo dėl dviejų priežasčių: buvo labai susimaišęs ir rankose laikė šukutes sumuštos torielkutės su konfitorais.

— Z a r a r j o k – ramino jį mergina.

Menkas tal buvo suraminimas, ir jis negalėjo susigriebti.

— Mesk tą – atsišaukė Stojanas.

Nepaklausė draugo; jam rodėsi, kad geriausia padarys, sudėdamas viską ant tacos. Tą taip umai išpildė, kad mergina nespėjo atitraukti tacos. Torielkutė stovėjo vėl ant tos pačios vietos, kur pirmiau, tik su tuom skirtumu, kad ne visa, nes jos šukutės liko prilipę prie Nikolos rankų. Mergina nusišypojo ir, vėl jam paduodama saldumynus tarė:

— P o f t i m.....

— Jau gal nereik..... – tarė Nikola ir pradėjo laižyti prilipusias prie rankų konfitoras; tai darydomas dadavė. – Vandens atsigėrsiu, kas-gi link torielkutės, tai tu nesirupik..... tai mano dalykas.....

Paskutinius žodžius ištarė tvirtai, rodydamas, kad blėdį ima ant savęs.

Apelaižė delnus, užsigėrė vandens ir pats į savetarė:

— O tai pasirodžiau!..... Bet galas žinojo, kad yra toki saldumynai, kuriė limpa prie šaukšto!..... Na, tai pamokinimas ant kito sykio.....

Mergina padavė Stojanui, kuriam paimti saldumynai pasisekė geriausiai.

— Kavos? – užklausė mergina.

— Jei jūs valia – atsakė Stojanas.

Mergina atsitraukė. Po jos atsitraukimui Nikola sunkiai atsiduso:

— Aman..... aman..... O tai, mano mieli broliai, aš tai merginai pasirodžiau!.....

— Ij, tai niekis – atsakė Stojanas.

— Ką ji sau apie manę pamislys?

— O ką tavę jos mislijimai apeina.

— Tokia patogil!..... tokia daili!.....

Išties mergina prigulėjo prie to žeminių gyvybių skyriaus, kuriuom žmonės negali atsigėrėti. Bulgarkos yra dailios; ji ir tarp gražiausių negestų. Nieko jos gražumui negalima buvo užmesti: turėjo mėlynas, kaip vosilkos akis, skaištų veidą, laibą liemenį, pridengtą puikiomis turkiškais paskutinės mados drabužiais. Apsirengus buvo dailia šilkinė šlebe, perjuosta taip-gi šilkiniu kasnyku, iš po kurios kiekvieno sąnario mažiausias judėjimas puolė į akį.

— Tokia daili!..... – paantrino Nikola. – Tokios dar savo gyvenime ne mačiau..... O!..... Kaip ji?

— Mergina – atsakė Stojanas.

— Keno?

— Hadzi Christo.

— Na..... na..... – atsiduso. – O kaip jos vardas?

— Ilenka.

— Ant jos ir pats sultonas pasigomaritų.

— Tikrai – įsikio Stanko.

— Bet-gi daili! Na..... vienog tegul ji tos torielkutės nesigaii. Tai ne jos blėdis.....

Norėjo dar ką pasakyti, bet Stanko pertraukė jam kalbą.

— Ir taip – pradėjo – pasakysiu, kad jus imate visisų ant savęs. Labai gerai. Aš jį tai kištis nė nenorėjau, bet tuom tarpu nebuvo kito po ranka, turėjau. Dėl savo tėvynės pasireno, s esmin ant visko, vienok norėčiau, kad tai atliktų kitas, nes aš dar noriu nešiot galvą ant sprando. Na, – užklausė, – o jus, ar pasirengę pakišti galvas?

— O taip – atsakė Stojanas. – Aš savo galiu.

— Ir aš savo – dadurė Nikola.

— Gerai. Aš papasakosiu apie judu ir paskui judviem danciu, o tuom tarpu atidavinėsiu katram iš judviejų raštus dėl skaitinyčių.

— Duok man – tarė Nikola.

— Man vis tiek.

— Užeisiu pas tavę vakarais.

— Dusk ant nedėlios: seređoj ir subatoj. Supranti?

— Kodėl nesuprasiu? Vienok reikia atminti: seređa ir subata – paantrino.

V.

Ilenkos gražumas gal nebutų taip vėrėms Nikolos, kad ne tas atsitikimas su orištoline torielkute. Žinoma, kad kartais maži atsitikimai turi dideles pasekmes. Pasekmė, kokia buvo su torielkute, neprigulėjo prie didelių. Daili mergina puolė į akį jaunam vaikiniui per atsitikimą.

— Sumušiau torielkutę – kartojo Nikola. Š Padariau jai nesmagumą..... Jai!.....

„Jai“ – „ji!“, kada vaikas kartoja savo mislij tą žodį, reiškia, kad toji ypata randasi jo širdij, ir jeigu der visiškai jo neapėmė, apėmimu grasiyo.

— Jiji..... jiji.....

Dirbtuvėj tas žodis n'išėjo jam iš galvos. Mislijo apie torielkutę. Nikola uždirdavo tiek, kad kas mėnuo galėdavo atidėti 'po dešimtį ghuurušų, t. y. po du franku. Perskaitė savo turčą. Turėjo apie dvidešimt du franku. Pinigus tuos rinko ant geresnių drabužių.

— Eh!..... drabužiai!..... – tarė.

nės anam pasišventusiame kontrabandykui, kurs jo akyse rodėsi ne paprastu žmogumi. Perstatė sau karzygį, kurs pakisdavo druką, karzygį ne dėl to, kad pakisdavo, bet kad dėl jo vaikščioja į anapus Dunojaus, prigaudamas parubežinę turkų sargybą. Kaip jis tai daro? Turi lysti į pavojų, prieš kurį apsiginkluoja peiliu, pistoletais, šaudyklėmis, ir ant tikro turįjam pasitaikyt susiremti. Nikola apie tai norėjo dasižinoti, kad anam karzygiui išreikšti savo nuostebą. Juk-gi skaitė apie Scevolą. Galvoje savo lygino prie ano rymiono, kurs sudegino savo ranką budamas sugautu priešų. Užtiesą šis slaptas kontrabandykas pacarytų taip-jau.

Tai-gi dėl dviejų priezasčių Stojanas ir Nikola pradėjo sekti šį veikalą. Sekti nereikėjo ilgai. Po kelių dienų jau jį turėjo ir taip pasitaikė, kad susekė jį abu sykiu. Žmonės rinkosi į skaitinyčią, jiedu sėdėjo viens šale kito, ir, tėmindami į kiekvieną naujai ateinantį, pamatė, kaip vienas, išsiėmęs iš po skverno laikraščius, pakiso juos po kitoms gulinioms ant stalo popieroms ir atsitraukęs kuotoliausiai nuo tos vietos atsėdėjo. Nikola stuktelėjo alkune Stojaną ir kužtelėjo jam į ausį:

— To nesitikėjau.

Stojanas mostelėjo rankomis.

Nikola nesitikėjo, kad anuo karzygiu buvo žmogus visai neišrodantis ant karzygio, tykus, dar šlubas, tulas Stanko Radov, kurs buvo mohintojimo miesto mokslainėje. Jis tai dasileido prasižengimų, kurie taip perėmė Nikolą. Pamilijo sau:

— Tik jau ne jisai vaikščioja į anapus Dunojaus ir su turkais pasitinka ant ginklų? Juk jis rankos ugnij nedegintų.....

Ir antru kart tarė Stojanui į ausį:

— Nelikėjau kad tai darytų Stankas.

— Kodėl? — užklausė Stojanas.

— Toks lėtas žmogus.

— Lėtam kune graži dušia,

— Uhm..... — tarė. — Tai gali buti.....

Umai jo akyse Stanko stojosi gražesniu. Gyva Nikolos imaginacija viena valanda jo nuomonęj perdirbinėjo daigtus pagal tai, kaip juos sau išanksto perstatė. Lėtas, ramus mokytosios jo akyse stojosi koku tai karzygiu.

Nieko nedasiprotėdamas Stanko skaitė laikraščius, kartais tik iš paniurų žvilgteldamas į skaitančius; ant galo išėjo.

— Eime paskui jį — kužtelėjo Nikola Stojanui.

Pakilo ir išėjo tuojaus davijo jį, nes Stanko ėjo nesiskubįdamas.

Stojanas jį pasveikino; Nikola išsyk pradėjo:

— Tu, Stanko, didis žmogus.....

— Aš? — užklausė su nuosteba paskutinis.

— Taip, tu..... Vaikščioji į anapus Dunojaus.....

— Dar mano koja niekadoms nebuvo anoj pusėj Dunojaus.

— Iš ten pargabeni raštus, ką palieki skaitinyčioj.....

— Matei?

— Matemž abudu.

— Na, tai daugiau aš jų ne nešiosiu.

Didis žmogus akimierkoj akise Nikolos sumažėjo. Stojanas-gi kitaip žiurėdamas ant to dalyko, tarė:

— Susekėme ne dėl to, ksdperstotum darbavęsis, bet kad tau galėtumėt dapađėti..... Matai, neapsižiurėjai, nes vienas. Dengsime tavę o reikale dapađesime.....

— Dapađesime tau! — suško užsidedęs Nikola.

— Tylek! — atsiaukė Stanko. — Nerėk ant gatvės!

— Psss..... — tarė Nikola užimdamas delnu burną.

— Eikšėkit pas manę — užkvietė Stojanas. — Turiu atčkyrą kambarį; liuosai sau pakalbėsim.

Stojanas gyveno pas hadžį Christo, dideliame, apsiaubtam sodu, name. Sode buvo daugelis visokių vaisingų medžių. Vyšnios, slyvos, obuoliai, graušios, augo tokios, kad gardžiai galėtų suvalgyti bet kokią sultanka. Medžiai augo be tvarkos, tankiai, ir sodas išrodė at

tamsaus gojelio. Tarpais retesnėse vietose buvo pridirbtai ežių, prisodintų visokiomis kvietkomis, dagužiausiai rožėmis. Rožė Bulgarijoj labiausiai yra branginama; yra tai šalies turtas. Tarp medžių ir ežių vingiavosi suminti žmonių kojomis takeliai, vedanti į apaugusias vynuogėms altanas.

Viena altana buvo tuojaus prie ėjimo į sodą; kita vidurį je. Medžiai, altanos ir krumai dengė slaptynes, kuriomis bulgarai laike viešpatavimo turkų, aprupjėdavo savo gyvenimus: Prie sodo iš gatvės stovėjo ant dviejų gyvenimų medinis namas, į kurį durys buvo iš kiemo, apsupto augštu muru ir užstatyto kletimis, tvartais, klauonais, kuriuose stovėjo arkliai, galvijai, kiaulės — šios paskutines buvo patalpin-tos taip, kad nepultų išsyk žmogui į akį.

Iš kiemo buvo durys į namą. Apačią namo užėmė kuknia ir kamara. Gyvenama dalis buvo ant viršaus; ji susidėjo iš dešimties kambarių, sudarytų taip, kad išrodė ant labirinto, iš kurio išieiti galėjo vien tik apspratę svečiai. Iš vidaus visose sienose buvo šėpos, kurių durys nieku nesiskyrė nuo durų į kitus kambarius. Ateivys, neapsipazinęs su tuomi namu, didesiais trepais įneina į priemenę, iš ten į didelį su šešiais langais kambarį, vadinamą musafirlyku (svečių kambariu). Tame kambarij priiminėdavo svečius. Inrengtas buvo labai plačiomis, minkštomis, uždengtomis šilkiniais uždangalais kanapomis, ant langų užleistos gazos; sienos, arba geriau sakant, šėpų durys buvo dailiai išdrožinėtos. Iš viso ko matyt, kad jo savininkas buvo žmogus turtingas.

Stojanas nevedė sauvo draugų į musafirlyką. Inėjęs su jais ant kiemo staptelėjo, pamislijo ir pats į savę tarė:

— Ir sienos turi ausis.

Sienos turi adsis, o langai akis; tas tuojaus pasirodė, nes kada Stojanas apsidairė, lyg ko įieškodamas, pamatė žemyn per langą žiurinčią merginą. Linktelėjo, pasveikindamas ją, galva; ji nusišypsojo tokiu šypsojimūsi, iš kurio kyla pajiega magneto pritraukimo; pasekme jo buvo tas, kad Stanko ir Nikolu išsizioję spogsojo į veidą merginos. Ramus abėcėdlos mistras ir karštas ex-piemenukas, o dabar siuvėjas, apstulpo, nes nesitikėjo to, ką dar matė. Insispogsojo ir abejotina, ar girdėjo Stojano užklausymą.

— Ar galima į sodą? — klausė rodydamas pirštu.

— Na..... galima — atsakė balsas, kuris ausise Stanko ir Nikolos skambėjo nei muzykė.

— Nieko ten nėra? — vėl klausė Stojanas.

— Nieko..... rodosi..... — buvo atsakymas.

— Einam! — tarė Stojanas į draugus.

Nuvejo. Ineinant į sodą Nikola atsigržo, pažvelgė ant lango; nieko ten apart rėmų nematė ir:

— O, Stojane, Stojane! — atsiduso.

— Ką? — užklausė paskutinis.

— Aš nežinojau, kad ant svieto yra toki..... daigtai.....

— Kas do daigtai?

— Nu-gi..... Bet..... Kas iš to..... — mikčiojo.

Vaikinas norėjo pasakyti ne „daigtai“, tik „merginos“; laike-gi kada turėjo tą tarmę išarti, užėjo koks skrupulas ir vietoj „merginos“, pasakė „daigtai“. Stojanas nuvedė svečius į altaną ir, pasodinęs juos, padavė tabaką ir popierukes del papierosų ir taip atsiaukė:

— Štai čia esame liuosai..... Ką-gi Stanko?

— O ką..... — atsakė užklaustasis mostelėjęs rankomis.

— Priimsi mus už pagelbininkus?

— Velyčiau — atsakė tas, — kad butumėte mano išvaduoto-

jais.

— Kaip tai?

— Na taip: imkit, nešiookit, mėtykit, kad tik aš apie nieką nežinočiau.

— Gerai! — tarė Stojanas.

— Kad gerai, tai ir gana.

Klausymą apie drabužius reikėjo atidėti ant toliaus.

Mislijo apie torielkaitę. Ta, kurią sumušė nuolatos stovėjo jam akyse ir tikrai mislijo, kad stiklinėse krautuose galės rasti tokią pat kitą. Vidudienį siuvėjas atleisdavo savo darbininkus ant adynos. Nikola pasinaudodamas iš to, nuvėjo į krautuve.

— Turite torielkutę dėl saldumynų?

Prekėjas dirstelėjo į jį ir užklause:

— Tu dėl savęs nori?

— Eh! ne..... Sumušiau, tai turiu atpirkti.

— Kokią?

— Vai tokią..... tokią dailią.....

Prekėjas parodė jam torielkutę iš prasto stiklo.

— Ne tokia – tarė.

Rodė tad visokias kvietkuotas, žalias, mėlynas, rausvas. Nikola reikalavo kitokios.

— Gal nori iš šlipavoto stiklo ar iš krištolo? – klausė nekantrus prekėjas.

— Tai krištolinę gal..... – tarė Nikola.

— O kiek turi pinigų?

— Penkėsdešimtis ghurušų.

— Ingyk kur dar penkėsdešimtis tai tada pakalbėsime.

Poroje kitų krautuvių patiko jį panaši konfuzija. Vienoje parodė torielkutę, kuri, rodėsi, būtų panaši į sumuštąją. Prekėjas užsiprašė už ją šešesdešimtis penkis ghurušus, gal dar būtų kiek nuleidęs, bet Nikola tikrai nežinojo, ar torielkutė buvo lygiai tokia. Nupirkti pertai jos negalėjo.

Tas jį labai užėmė. Išmėtinejo sau, kad nepasiėmė su savim šukučių sumuštos torielkutės. Vaikščiojo užsimislęs ir mislijo apie sumuštą torielkutę ir merginą.

Toki mąstymai buna pavojingais. Nikola nežinojo, nors tuoj sekančioj nedėlioj ant jo galima buvo nužvelgti, nes kada sėdėjo skaitinyčioj priėjo prie jo Stojanas ir prisikišęs į ausį jam tarė:

— Buvai pas Stanką?

— Ach! – atsakė. – Užmiršau.

— Na matai.

— Nežinau, kas man pasidarė. Suvis užmiršau.

— Juk vakar buvo subata.

— Taip: subata, sereda..... sereda, subata..... Seređoj buvau, bet dovanai, o apie subatą užmiršau..... Užeisiu šį vakarą.

— Ar rasi jį namie?

— Mano kaltė..... Nesuprantu, kaip galėjau užmiršti..... ir – ir nužemines balsą užklause:

— O kaip ten Ilenka?

— Ką? – tarė nusistebejęs Stojanas.

— Pyksta ant manęs?

— Už ką?

— Vai už tą nelaimingą torielkutę.

— Įj..... – mostelėjo ranka Stojanas.

Nikola atsiduso ir už valandos paklause:

— Ar su ja galima matytis?

— Kodėl ne.

— O tai gerai – tarė pats į savę Nikola.

Neužilgo po to išėjo iš skaitinyčios ir nusidavė tiesiog į hadži Christo namus. Inėjas ant kiemo nežinojo, ką turi daryt, kad galėtų matytis su mergina. Ant giliuko pamatė vieną tarnaitę, kuriai ir išreiškė norą matytis su Ilenka.

— Kam? – užklause tarnaitė.

— Turiu su ja pakalbėti.

— Apie ką?

— Apie krištolinę torielkutę.

— Eik-gi ten – parodė jam duris, – o aš jai dancėšiu, tai ji ateis.

(Toliaus bus).

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).

Dabar kada jau parodeme daugello lituru isztarina, paduodame reikalingiausius zodzius, kuriuos mokiamiesi ir lituru isztarimu tvirciaus ismokisite.

Raszosi	skaitosi	riaiszkia
A	e en	vienas viena
Abiliti	ebiliti	gabumas
Able	ebal	gabus
About	ebaut	apie
Accept	eksept	priimti
Accident	eksident	atsitikimas
Accompany	ekompany	palydėti
According	akording	pagal
Account	akaunt	rokundas
Accustom	ekastom	priprasti
Ache	ecz	skausmas
Acnowledge	eknaledz	pripazinti
Accros	ekros	skersai
Act	ekt	pasielgti
Action	ekszen	pasielgimas
Addition	ediszen	priskaitimas
Add	ed	priskaityt
Advise	advajs	roda
Affection	efekszen	neturi pasekmės
Afraid	efreid	bajmingas
After	efter	potam
After noon	eftnuun	popietų
Again	egen	vela
Against	egenst	priesz
Age	ejdz	amzius
Agree	egrii	susigadyti
Agreeable	egribel	susitaikantis
Agreement	egriment	sutikimas
Aid	ejd	užtarimas
Air	eer	oras
Alive	elajw	gyvas
All	ool	visas
Allow	alau	prileisti
Almost	olmost	bemaz
Alone	cloon	vienintelis
Alter	olter	pertaisyti
Alteration	olterezzen	partaisymas
Always	olveis	visados
Am	em	esmiu
Amiable	emejebł	meilingas
Among	emong	terp
Amount	emaunt	suma
Amuse	emius	pasilinksmyti
And	end	ir
Anger	engr	rustus
Angry	engry	piktas
Animal	enimel	gyvulis
Answer	enser	atsakas
Ant	ejnt	skrusdele
Any	eni	kas nors
Apart	epart	skyrius

(Toliaus bus.)

Dr. Leonard Landes,

Lietuviškas Daktaras.

134 E. 24 Ul. New York.

Garsingas gydytojas vyriškų ir moteriškų ligų. Mokinosi universitete New Yorko; praktikavo ligonbuciniuose: Wiedniuje, Berlyne, karališkoje mokykloje Londone, buvo perdeviniu mokėto Lebanon, Bellevue, Port Graduate Hospital College ir t. t.

Užtikrina išgydymą

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomietį, apalpimą, skaudulius, žaizdas, tynimą, moteriškas ligas ir nevaisingumą. Gydimui nerviškų ligų reikia naudoti elektrikinius prietaisus.

Ligas Lytiszku Daliu

išgydysiu į keles dienas, teipogi ligas pilvo, uždegimą žarnų, išdžiuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajėgų ir t. t. Išgydymą užtikrinu kiekvienam atsitikime. Chroniškas ligas gydau pasekmingai, ir slepemas ligas užlaikau slapytybeje.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24th Str., Cor. Lexington Ave

Offiso valandos:

nuo 9 ryto, iki 1 po pietų
nuo 5 po pietų iki 8 vakaro

Nedėliomis: nuo 8 iki 10½ val. ryto: nuo 2 iki 4 val. po piet.

MODA PER GROMATAS DYBAL.

Jeigu sergi, tai paraszyk kiel tur metų, kiek sveiri ir apraszky savo ligą, o asz prišvies godyklas kuriomis išsigydysi.

Antanas Leid raszo:

Turėjau per ilgus metus baisius pilvo skaudėjimus ir nervų neramumą, mėginiau visas gyduoles, ko kės tik man kas parodijo, bet nieko negalėjo. Daktaro Landes gyduolės į trumpą laiką manę padarė visišškai sveiku, už ką esmių dėkingu.

Antanas Leid.

272 Broadway, Brooklyn, N. Y.

Ida Dovarsk raszo:

Nesitikėjau, jog yra daktaras, ant svieto kuris ta ne galėtų išgydyti. Mėginiau daugybę daktarų ir mislirau jog nera del na nes pagelbos, ki atsikreipiau į daktarą Land-

Jis mane išgydė. Trejau plaucių ligą. E. Dovarskis, 155 Fkrsytha tr., New York, N. Y.

Ida Vaitucziene raszo:

Daktaras Landes išgyde mano baisu galvos skaudėjimą; per du metu plaukai baisiai slinko. Jis dave man gyduolių kurios ant sykio sulauke plauku slinkimo. Buvau išblysznusi ant veido, negalėjau miegoti ne dirbti. Dabar esmiu visišškai sveika. Ida Vaitucziene, 991 Flushing ave., Br'klyn, N. Y.

„SAULE“

Vienatine du-kart nedeline
gazieta iszeinanti Amerike
utarnyke ir petnyczoje,
kasztuoja

ANT METO \$2.50

IN UZMARE „3.50

Kas užmoka \$3.00, tai aplaiko „SAULE“ ir „LINKSMA VALANDA“.

IN UZMARE „SAULE“ IR „L. V.“ \$4.50.

ADRESAVOKITE:

D. J. Boczkaukas,

520-522 South Al.,
Mahanoy City, Pa.

SLAPTYBE.

Skaityk szitą su atyda; gal szitą ar kitą sanvaitę reikia lausi mano pagelbos. Per daugelį metų asz užsiėmiau gydimu vien tik vyriškų ligų, nežiurint iš kokios priezasties kilusiu kaip tai: Silpnumą lytiszku daliu, ligas paeinancias per iszdykimą jaunstėje, negerus sapnus, užsikrėtimus, tynimą ingstu, baltus tekėjimus, užnuodijimą kraujo (pradžioje arba įsienėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszku daliu, skausmingus szlapinimus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, ūphilis, puslės ligas, ir kitokius prietikius kaip netikimą prie išsišvedimo, plautį, užpavietrijimą ir t. t. Visi ketrie nestboja sunkios ligos arba yra pripažinti už neisgydomus per kitus daktarus, užpraszaui atsilankyti pas manę. Asz išgydaui kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduolėmis ir nesuprantanciais aptiekoriais: Mano ofiso praktika yra didžiausia New Yorke. Ne bijok, ateik, o busi išgydytas per Seną Daktarą Bryan.

PASARGA. Vyras siekiantis išgydymą slaptin-gos ligos ne tur mėginti. Užozedyk pinigus laiką ir skuusmus gydydamasis mano budu. Asz tik vyrus gydaui. Peržiurėjimas uzdyka. Aiszkliai yra matoma, jog asz galiu geriau gydyti kaip familijų daktarai, katrie mėgina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais. Asz greitai gydaui už pigę mokesčių.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.

New York City.

Rodas davinėja uždyka. Vidutinė mokesčių sykiu su gyduolėmis. Iszkirpk szita ir paduok serganciam draugui. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedėlioj tik popiet.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukorizkus dar-
bus dėl švento Tevo ir šv.

Ritu Kongregacijos.

Išduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena iš užmarės visokius bažnytinis daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, tiktorius, szventųjų stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventųjų pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New Yor.

TELEPHONE 4548 (OTLAND).

Turi didellus sklodus, Ryme, Rafisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

LIETUVISZKA APTEIKA IR BROOKLYNO PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekorizsku tavnū. Turi visokiū Europiszku ir Amerikoni-zsku gyduoliū kaip tai: tēisingiausią lietuviszką TRAJANKA ir teip visokiū žolīū, szaknū — kokiū ant svieto randasi ir nuo visokiū ligū.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Ateiszaukentiams per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisiunca gyduoles jė: pacztą arba expressą. Aptiekoj galima susikalbēt lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom. Receptus sudėdam nuo visokiū daktaru Amerikoni-zku ir Europisz-an.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust iš ezionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.
Carl A. Buchbinder,

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.

Senas Daktaras Smith,

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

Seniausias placziai zinomas specialistas.

Asz garantuoju išgydimą užuodijimo kraujo, skuros išžėrymą, spuogų, skaudulių, pintszaszių, skaudanczius gerkles, liežuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirkasznių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausma nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kaulų, skaudėjimą krutinė, skaudėjimą vidurių, ne-nomalimą pilvo, užpavietrijimą, hėmoridos, sauggelą, szirdies ligas, plauczyų ligas, katarą, užsiszrdymą, dusulį, džiova, ingstų ir puslės uždegimus, skausmą szlapinimosi, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vienatiniai zinoma kurimazas lytiszkas dalis padidina ir smarkiausias ligas nervų, slabnumą iš priezasties išdykimo jaunystėje, neužmigimo nakezia, pražudytą energiją, melancholia, isztekėjimus, svaigulį, drebėjimą, azgąstį, nevaisingumą, negalėjimą, pastovincziai išgydo.

Asz turiu viską kas dėl gydymo reikalinga, liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsiuasi specijaliztai didžio gabumo ką tik galėdami gydyt paprasčiausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntaunai išzbaudyeziau ir savo pagirtina metoda gydineziau, kurie pirmiaus gydėsi pas daktarus garsinonezinosis gabeis daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, drangysczyų, už dyką duodamų receptų, dirzų su elektrika, ir apgavingų patentavų gyduolių

Kreipkitės visi išz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra seniausias ir geriausias, o užezėdysit laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Jis praszalį kiekvieną periszkadą tame ir ant syk sustabdys tekėjimus. Gwarantavoja gruntauną, greitą ir pigų išgydimą. Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50 centų.

KNYGOS

gūnamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuvėje.

- Basanavicius Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistūnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuviškai Trakiskos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123.....60
- Lietuviškos pasakos pusl. 192 pasakų 200.....1,50
- Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos dukutė arba Lietuva XIV simt. metije. Istorizka apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155.....60
- Kun. A. Burbos Prozaizski Rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156.....80
- Dzukiszkos dainos Traku paviete užrašytos.....75
- Kristijonas Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Žehna.....20
- Ir Jonas. Lietuviški dainiai pradžioje XIX sz mtuceio. Klasiškai tautiškas periodas. Shenandoah, Pa. 1898 m. psl. 53 40
- Medega Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė.....1,00
- Milukas kun. A. Rankvedis Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeat ir kitus. Knyga I Rytu szaly su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m.50
- Rankvedis Senovizkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais. Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė....40
- Lietuviškos Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizki vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuviškų naminių ir išdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė.....50
- Neris P. Populiarizkas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė.....75
- Rudzeviciūtė M. An'na Vilis. Apysaka. Lietuviškai vertė J. J. Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė....75
- Sienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178.....80
- Tvanas, Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuviškoje kalb. 1,00
- Duonos įjieskotajai. Lietuviškai išzguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. 35
- Schmidt. Vaidimieras apysaka.

- Lietuviškai išzguldė kun. A. Milukas. Shenandoah. Pa. 1901 m. prekė.....25
- abrieža kun. A. Botanika, arba taisyliu augumiais. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczianskas. vysk. M. Lemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du broliai. Atsitikimas iš paskutinės Turkų su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12.....3
- Kankinimas Katalikų Lietuvoje abe'niai ir Kražiuose. Dėl Lietuviško teatro. Parazė Akmeinis. Plymouth, Pa. 1898 m. pusl. 39 prekė.....20
- Padejimas Lietuvių tautos Rusų viospatystėje. Rusizkoj kalboj prekė.....1,00
- Stacijos arba Kryžiaus kelias parngta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė.....10
- Antanukas. Apysaka B. Pruso. Iš lenkizko vertė Selimas. ir K. Moygo ir kun. Pabrezos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė....15
- Paskutinės Miszios. Iš lenkizko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė.....20
- Lietuviškos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė.....5
- Kun. A. Totorius. Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė.....60
- Ant geresnės popieros.....75
- Lietuviškas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m.50

VYTAUTO HALE.
(Svetaine)

Užeiga dėl lietuviu.
Visados sviezės gardus alus, Ikkieriai ir kiti gėrymai.
Foot- Kvepentil
belis. Cigarai.
Roda duodu visokiuose reikaluose, išsimant amerikonziskas popieras, pasiduodant į karimėnė ir t. t.

A. P. Adams

102 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

LIETUVIZSKAS
PERKRAUTAJŲS.

Simonas Kraujutaitis.

Perkraustau daiktus iš vienos vietos į kita, parduodu anglis ir malkas po kiek kas reikalauja ir tai dang pigiaus negu kiti. Teipgi užlaikau krautuve puikių cigaru ir poperosų. Reikale meldžiu neiti pas svetintauti.

S. KRAJUTAITIS

97 N. 4th str.
Brooklyn, N. Y.

Lietuviška
Krautuve
visokiu siuvalu

Maszinu.
Parduodu naujas ir antru ranku siuvalamas maszinas.

Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvalu

maszinių ir taisau.

Žmonės yra persitikrinę apie gerumą mano maszinių nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matuleviczia,

256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

GAUSITE PAS

BARNSTON Tea Co

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja ie rusizska arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,

HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausi ir už pigiausia prekė.

Mateuszas Videika
Lietuviškas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tuogl kreipiasi prie manęs.

Apart to turiu puikią didelę sale vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir szejp pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nei sakyti, nes visi žino jų gerumą.

M. VIDEIKA

154 Clinton ave. arti Claremont av.

MASPETH, L. J.

Pirmos klases Hotelį
UŽLAIKO SCRANTON'E
P. LIPAVICZIA.

Geriausia užeiga ir rodos vieta dėl lietuvių. Pirmos klases visoki gėrymai cigarat. Lalvakortes talposgi parduodu ant geriausių linijų.

Nepamirškite, jog Hotelle
Petro Lipavicziaus,
po No, 1837 N. Main Ave.

Daktaras
iš Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherburg

52 ELDRIDGE STR. NEW YORK.

OFISIS VALADOS:

Nuo 8 iki 10 iš ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

NEDELIOJE ADARA

Nuo 8 iki 10 ryte

Nuo 2 iki 3 po pietų

Už \$7 in

Lietuva

PROGA DEL VYRU ANT darbinio laivo į Brema, Hamburgą ir Antverpą.

OFISAS: JACOBS 38 Canal St. NEW YORK, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, B. C.

(Tik jo išleidžiamas).

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta iš penkes deszims dviejų visokių atguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir parduvinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszims svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizką ir europėjizką madą, aptiekioj raudais, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virz mi nėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expresą reikalingu daikt. Heffmano Reumotizmo gydudolės \$2,00, tikras išzginimas; Hoffmano plaučių gydudolkrupės dėl kraujo, dvideszims viena giduolkrupė į dežutę už 15 centų. Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS

Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigasus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiečių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas apy tautiečiai!

JAMES J. MCGINTY

LAIĐOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja ant visokių kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 William-burgh.

NAUJAI INTAISYTA

ŽVAIGŽDĖS

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus
darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, VISOKIUS
BILIETUS, CIRKULIORIUS,
PLAKATUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSGZIU, GROMATAS,
VISITING IR BUSINESS GARDS,

ABELNAI ATLIEKA VISOKIUS DRUKORISZ-
KUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

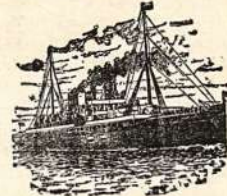
Bischoffs Banking House

uždėta 1848 metu

Name Staats—Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, prieszal City Hall
New-York

Siunziamė pinigūs į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

Laiškus

druoziauses.

Iszuodame Szipkortes (laivakortes) ant greicziausių
laivų į krajų važiuojantiems ir iszsiunziamė szipkorte
dėl atvažiavimo isz krajaus į Amerika.

Bankoje savo visados laikome daugybe pi-
ningu del iszmainymo, kaip tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų

Dabar siunziam pinigus tiesiog į namus.	vio (Express)	\$38	
100 rublių už	\$52.50	„ „ „ reguliariszko laivo	\$30
50 „ „	\$26.50	Isz N. Y. į Antverpa	\$28
25 „ „	\$13.38	Isz N. Y. į Rotterdamą	\$28
20 „ „	\$10.75	Isz Bremo į New Yorka ant greitlaivio	\$38.50
15 „ „	\$8.13	(Express)	\$38.50
10 „ „	\$5.50	Isz Bremo į N. Y. ant reguliaris ko lai- vo	\$36.50
5 „ „	\$2.88		
Szipkortės (laivakortės) į Europa.	Isz Hamburgo į New Yorka ant greit- laivio	\$38.50	
Isz New Yorko į Bremą ant greitlaivio (Express)	\$33	ant reguliariszko laivo	\$34.—
„ „ „ „ ant reguliariszko „	\$30	Isz Antverpo į New Yorka	\$33.50
Isz New Yorko į Hamburgą ant greitlai- vo	\$33.50	Isz Rotterdamą į New Yorka	\$33.50

Dėl arbes žinios raszyk į

Bischoffs Banking House

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynai.

„DIRVA“

Svarbiausias moksliszkas ir literatizskas
bertaininis laikrasztis pavidale
knygutes talpina

Svarbiausius straipsnius, turinczius moksliszką ir literatizską vertę:
aprazymus, apysakas, rankius dainų, pasakų, mokslizskus rankvedzius,
tinkanczius lietuviszkoms moksloaioms, (kada tos bus užvestos) ir t. t.

Kożna Dirvos knygelė papuosta iliustracijoms. Popiera raudojania
kuogoriausia, kad pavirszutinė szžiura, lygiai kaip ir mislys, idėjos
rasztų didjtų garbę lietuviszkos raszliavos.

Kożnas prakilnesnis lie'uvys privalo papnoszti savo namą DIRVOS
knygelėmis.

DIRVA kasztuoja Amerikoje \$2 ant metų: Prusuose su prisjuntimu
iki Maskolijos parubeżiui 6 markės.

Tautiečiai turintirankraszius savo arba kitų, negalėdami jų atspau-
diti, tesikreipia į Dirvos redakciją, kuri knuopnikausioje formoje paro-
dys visuomenei jų veikalus.

Patrijotizskos draugystės (Amerikoje ir Europoje) Dirvos publikoci-
jas gauna už sumažitą prekę, imdami kelis ir kelioliką egzempliorių.

Raszant ir siunziant pinigūs ar rasztus reikia adresuofi.

Rev. A. M. Milukas,
Shenandoah, Pa, U. S. A.